

РАН БОСИЛЕК ГОТОВАНКО

chitanka.info

Лозари тръгнали на лозе. Минали край коса. Извикали му:

— Хайде, Косе, да режем лозята!

— Не мога — рекъл косът, — сега си вия гняздото.

Дошло време за копан. Тръгнали копачи и пак подканили коса:

— Ще дойдеш ли, Косе, да копаем лозята?

— Не мога, братчета, да дойда. Сега си мътя яйцата.

Наедряло гроздето. Дошло време за връзване. Връзвачите минали край коса. Рекли му:

— Тръгвай, Косе, да връзваме лозята!

Косът отговорил:

— Малки ми са още пиленцата. Не мога сами да ги оставя.

Тръгнали лозарите за последен път да пръскат лозята. Минали пак край коса. Той се люшкар и си свирукал на една клонка:

— Хайде, свирчо, да пръскаме лозята! — подканили го пръскачите.

— Не мога — отвърнал косът. — Зает съм, много съм зает. Цял ден се люлея и свиря.

Дошла есен. Узряло гроздето. Тръгнали гроздоберци. Минали край косовото гняздо. Няма кос, няма косета. Стигнали в лозята. Гледат — косът и косетата кълват най-едрите зърна от гроздовете.

— Какво правиш тука, Косе? — попитали го берачите.

— Не видите ли? Подраних за беритбата. Па доведох и косетата да помагат.

— Хубава помощ! — обадил се един от берачите. — Не берете, а кълвете! Защо не дойде да помагаш за рязане, за копан, за връзване, за пръскане?

— Тогава си гледах пиленцата и пях в гората.

— И ние деца гледахме, и ние пяхме, но и работихме! А ти с цялата си челяд наготово идеш да кълвеш!

— Така, Косе, така — обадил се най-старият берач. — Който не работи, не бива да яде! За да заплатите иззобаното, сега ще помогнете в беритбата и ще ни попеете. По-спорно и по-радостно се работи, когато се пее, и по-добре се пее, когато се работи!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.